

12 december 2019 - In het bericht [Mercosur: vrijhandel tegen klimaat](#) wezen we op de tegenstelling tussen de klimaatambities van de Europese Unie en haar vrijhandelsbeleid. Die tegenstelling blijkt ook in de energiepolitiek van de EU. Op 9 december schreven een hele reeks ngo's een open brief ¹ aan de commissarissen, ministers en parlementsleden van de EU waarin ze wijzen op de onverenigbaarheid van de klimaatdoelstellingen van Parijs met een weinig bekend maar vérreikend verdrag in verband met energie, het *Verdrag inzake het Energiehandvest* (Energy Charter Treaty, ECT). De directe aanleiding is dat dit verdrag van 1994 momenteel voor 'modernisering' wordt herbekeken, op het ogenblik dat de nieuwe Commissie von der Leyen haar *Green Deal* voorstelt.

In de open brief lezen we:

“Wij - 278 organisaties uit de civiele maatschappij betrokken bij milieu, klimaat, consumenten en handel, waarbij ook vakbonden, denken dat het ECT onverenigbaar is met de uitvoering van het Parijse Klimaatakkoord, met een rechtvaardig overgangsbeleid dat samen met de werknemers en hun vakbonden wordt ontwikkeld, en met andere onmisbare openbare beleidsmaatregelen. Het ECT werd gebruikt, en zal in de toekomst steeds meer gebruikt worden, door bedrijven die handelen in fossiele brandstoffen en kernenergie om zich te verzetten tegen overheidsbeslissingen die deze energiebronnen willen afbouwen. Het verdrag kan ook een obstakel zijn om van hernieuwbare energie en energie-efficiëntie een investeringsprioriteit te maken, om energieproductie onder overheidscontrole te brengen, en om maatregelen te nemen die een eind moeten maken aan energiearmoede. Het ECT is in zijn huidige vorm voorbijgestreefd en een bedreiging voor het algemeen belang.”

De dreiging die van ECT uitgaat is van dezelfde aard als die bij vrijhandelsverdragen: de rode loper voor bedrijfsbelangen, ten koste van het openbaar belang. ECT bevat o.a. een investeerdersbeschermingsclausule, het beruchte ISDS, waarmee bedrijven beroep kunnen doen op uitzonderingsrechtbanken om monsterboetes af te dwingen van overheden. [Friends of the Earth](#) geeft daarvan twee voorbeelden:

- Het Zweedse Vattenfall eist 6,1 miljard € van Duitsland wegens zijn geplande kernuitstap;
- Het Duitse Uniper kondigde aan dat het de Nederlandse overheid zou dagvaarden en schadevergoeding eisen in het geval een wet gestemd wordt over de steenkooluitstap ².

Het is veelzeggend dat de bepalingen in het Handvest die de bedrijfsbelangen behartigen bindend zijn, terwijl verklaringen over duurzaamheid en energie-efficiëntie dat niet zijn...

Een filmpje over de tegenkanting van bedrijven tegen de Nederlandse kolenuitstap:

Hits: 14

Dit delen:

[Facebook](#)

Voetnoten

-
1. [Open letter on the energy charter treaty](#), 9 december 2019.
 2. zie hierover Milieudefensie, [Nederland steeds dichterbij eerste claim van multinational](#). Milieudefensie is één van de ondertekenaars van de open brief.
-